

kg. Nu må vi jo ud at kigge på det, hr. Touborg oplyste om de 15 dyr, og se, hvordan det rent faktisk ser ud, hvis man placerer 40 kg kyllinger på 1 m². Jeg tror ikke, nogen vil kunne stå model til det, når de har set det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jamen sagen her er jo ikke handlet politisk, inden den kom til første behandling her i Folketinget. Det er jo ikke sådan, at der bliver indgået forlig med Folketingets partier, inden sagen bliver drøftet her i Tinget.

Kompromiset blev lavet, da regeringen fremsatte lovforslaget. Det bygger jo på den rapport, som kom fra arbejdsgruppen, hvor Fjerkrærådet og Dyrenes Beskyttelse er repræsenteret, og for så vidt angår belægningsgraden, kunne ingen af parterne jo støtte, at vi nedsatte belægningsgraden til de 40 kg over en 4-årig periode. Fjerkrærådet mener, at vi presser branchen for hårdt økonomisk, og Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at det skridt, vi tager i den rigtige retning, er stort nok. Derfor har det været arbejdsgruppens øvrige medlemmers opgave at finde balancepunktet, og det er det balancepunkt, regeringen har kunnet støtte som sit udgangspunkt.

Vi er enige i, at der bør gås videre med at få belægningsgraden ned, og vi mener også, at det bør være et anliggende, hvor vi presser på over for vore kolleger i EU for at tage yderligere skridt på europæisk plan til at få bragt belægningsgraderne ned i slagtekyllingebesætningerne. Så vi er altså enige. Udgangspunktet er det samme, kan jeg sige til hr. Albrechtsen, og lad os dog så tage det skridt, vi kan tage nu.

Der var en debat her under forhandlingen mellem fru Dorte Bennedsen og hr. Touborg om, hvor mange kyllinger der vil være pr. m². Jeg vil tro, at tallet nok er noget højere end det, som var hr. Touborgs bud, nemlig 15. Det er nok omkring eller lige over 20 dyr, når vi taler om 40 kg, og jeg siger det blot, for at hr. Albrechtsen ikke skal tage ud i staldene og sige, at der blev sagt 15. Tallet er nok tættere på de 20 end på de 15.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu har ministeren jo redegjort for, at det her ikke er, om man så må sige, aftalt eller forhandlet af, men den del af hr. Keld Albrechtsens indlæg skal jeg ikke kommentere.

Men jeg vil gerne kommentere det, hr. Albrechtsen siger om, at Enhedslisten jo skal kunne se sig selv i øjnene, når vi har trykket på knapperne. Det er jo et meget godt princip, og det lyder også vældigt fint. Men det, Enhedslisten måske også kunne tænke over, var den situation, at Enhedslisten var tungen på vægtskålen og sagde nej til forslaget, som det foreligger, og som jeg forstår, man vil gøre nu, og forslaget så ikke blev gennemført.

Alle, alle er enige om, at forslaget indeholder en lang række forbedringer. Vi er mange, der sætter spørgsmålstegn ved og er skeptiske over for de 40 kg, men der er en lang, lang række store forbedringer i forslaget, og dem afskærer Enhedslisten sig fra at medvirke til. Det gør de jo selvfølgelig, fordi de kan sige: Nå ja, herregud, det kan vi jo godt gøre, for forslaget bliver jo vedtaget alligevel, og derfor behøver vi ikke forpligte os. Det er den holdning, der undrer mig.

Hvis Enhedslisten nu havde været tungen på vægtskålen, ville det altså sige, at så kom forbedringerne ikke igennem, hvis Enhedslisten ikke kunne få alle sine krav opfyldt. Man er i sin gode ret til at have de holdninger, men jeg siger bare: Det er en nem holdning, og det er helt vidunderligt at have de rene hænder.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nej, det er ikke nogen nem holdning. Men bedømmelsen af denne sag må være, hvis det skulle ende med, at lovforslaget ikke kunne vedtages, at så ville det være en situation, som dansk kyllingeproduktion ikke kunne leve med ret længe. Så ville Danmark jo internationalt sætte sig selv i skammekrogen, og der ville formentlig i løbet af få år opstå store afsætningsproblemer, og så ville erhvervet selv være nødt til at komme og bede Folketinget om hurtigst muligt at få gennemført nogle strammere regler.

Sådan tror jeg nok, situationen er, og man skal altså også tage med i bedømmelsen, at vi jo også gør erhvervet en tjeneste ved at gøre forholdene anstændige. Tingene skal kunne holde, også lidt på sigt, set i sammenhæng med de øgede krav om dyrevelfærd i befolkningerne i bl.a. Sverige, Storbritannien og Tyskland, så jeg tror ikke, fru Dorte Bennedsen skal have den bekymring.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.